

102369

pine, klager over vondt i maven, konsentrasjonsvanskeligheter o.l.

Det er viktig å komme mobbingen til livs. Varer den lenge, kan den sette dype spor. Barnet kan komme til å føle at det ikke får støtte og hjelp noe sted. Det opplever seg som avvist, ydmyket og isolert. Skolen er mye mer bevisst på mobbingen nå enn for bare noen år siden.

Hjemme bør foreldrene reagere når deres barn endrer adferd, når det blir trist, passivt og lukket. Det er god grunn til å ta kontakt med skolen, slik at læreren kan ta problemet opp med elevene i klassen. Aktiv intervensjon er veien å gå for å forebygge virkelige dypere skader hos mobbeofferet.

B. G.

Ikke landssvik, men høyforræderi

Da plakaten Tyskland seirer på alle fronter slo oss i øynene, betraktet endel av oss jøssinger NS-folk som nyttige opportuniste, siden de prøvde å sikre Norge en privilegert stilling i et tyskdominert Europa.

Dengang var Sverige og de fleste svensker tyskvennlige, Danmark samarbeidet offisielt, Finland var Hitlers allierte, og vår eksilregjering følte seg miskjent i Norge, mer enn tilfellet var.

I unnfallenhetsperioden omkring Frankrikes kapitulasjon 17. juni 1940 mente vel nesten alle at åpenlys motstand var idioti som ville forsterke Berlins skepsis. De fleste trodde da at Norge var blitt utsatt for en midlertidig, militærstrategisk okkupasjon. Vi trodde frem til 25. september at Storbritannia ville slutte fred og anerkjenne Hitler-Tyskland som Europas lederstat.

NS-folk var anti-demokratiske supernasjonalister, som ville utnytte tysk seier til å annektere Kola i et nytt Noregsvelde. Deres svik var mot Grunnloven, regjeringen og de politiske holdningene til 90 prosent av folket, altså høyforræderi pr. definisjon. Landsforræderiet ble gått av Quisling, da

han overbeviste Hitler om at han burde okkupere Norge.

De to siste okkupasjonsårene ble en ventetid på Tysklands nederlag. I denne tiden kunne NS-folk som innekte anti-kommunister vanskelig desertere sin sak. De lot seg lett overbevise om at de kjempet for Europa mot bolsjevismen. Vår behandling etterpå av disse totalitært innstilte høyforrædere er noe umoralsk, sammenlignet med at vi har godtatt norske stalinister, også idag hvis de ikke gjør avbikt. Jeg tenker dessuten på at omkring 1920 var over 20 prosent av nordmennene selverklærte lands- og høyforrædere. Jeg mener at Einar Gerhardsen burde holdt en forsoningstale, f.eks. på 10-årsdagen for invasjonen 9. april 1940. Jeg tenker også på at nesten 20 prosent av arbeidsstyrken var innom frivillig tyskerarbeide, og fikk amnesti i Landssvikanordningen.

O. W. L.

Ved mine To gamle n Men så kon

Jeg er 52 år, i fast og lever et såkalt nisk familiekv, n og to voksne bar flyttet hjemmefu oppfatter meg som stabil, og har all vant til å betrakt selv som forutsig det gjelder følels ihvertfall for me Jeg er ikke av de reagerer med st ninger, hverken ned. Jeg er på de Det gjør kanskje tanke gråt og kj men til gjengjeld jeg ettervirkning store «nyder» o pe dalen».

For et par år s de begge rone fo løpet av fo tid. Det kom ikke noen stor overra Begge var i åtti år hadde vært skral tid. Ca. fem år fo de hadde han ha «drypp», og var t redusert etter de var adskillig spr til det siste, og en «fin» død. Hun falt om på gulvet borte.

I ettertid har je

